

Bilag 15.

Justitsministeriet.

København, den 30. November 1938.

I Forbindelse med Justitsministeriets Skrivelse af 23. November 1938 vedrørende Tilvejebringelse af nogle af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Danmarks Riges Grundlov ønskede Oplysninger skal man hoslagt fremsende Afskrift af en af Rigsadvokaten den 25. November 1938 afgiven Erklæring angaaende Spørgsmaalet om, hvorledes Regelen om Privatanklage eventuelt kan indgaa som Led i dansk Ret. Til denne Erklæring kan Justitsministeriet i det væsentlige henholde sig, idet man dog yderligere skal udtale:

Den private Paataleret vil være i afgjort Strid med det i Retsplejelovens § 723 fastslaaede „Opportunitetsprincip“, hvorefter Anklagemyndigheden kan frafalde Paatale, naar den under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse. Denne Bestemmelse, hvis almindelige Anvendelse er nærmere fastlagt ved Anordning Nr. 298 af 1. December 1932, medfører, at en Række Smaasager nu slutes uden Tiltale, fordi man finder, at det er tilstrækkelig strafferetlig Reaktion, at den sigtede faar den Advarsel, der ligger i den indledede politimæssige Undersøgelse. En subsidiær privat Paataleret kan medføre, at der i disse Tilfælde vil blive straffet, uanset at samfundsmæssige Hensyn taler imod Anvendelsen af Straf. Man skal særlig fremhæve den private Paatalerets Anvendelse ved Afbetalingshandler, hvor den, der af Nød eller Letsindighed har disponeret over det købte ved Salg eller Pantsætning, uanset at det ikke fuldt ud var betalt, ganske vil blive prisgivet Sælgerens For-godtbefindende.

Justitsministeriet er, saafremt der maatte være Ønske om Indførelsen af en privat Paataleret, villigt til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse og lade det underkaste en nøje Undersøgelse. Da man imidlertid maa befrygte, at den private Paataleret ikke vil blive følt som en Betryggelse før Befolkningen, men tværtimod skabe Utryghed, maa man fraraade, at Paataleretten tilsikres ved Grundlovsbestemmelse, saaledes at den, hvis den viser sig at have uheldige Følger, kun kan afskaffes paa ny ved en Grundlovsændring.

Steincke.

Herfelt,
fg.

Statsministeriet.